

1058 - בנין א

קינסין הנעתקין, לשון זה מתפרש למה ששמעתי לפרש בכתובים האלו בערא. כי צדו יהודה אלו עיו ספריהם שהיו ממונים בערכאות עכו והסתירו כל כתבי העיונים של מורש שיהו למופת הבנין. ולכן היו במוחן לכתוב להרוש לבקר בבית מוצא הן איתו רבן מורש מלא שום טעם וגו' כי הסתורם שלא ימצאו. ולכן באמת משפטי בבית כפרוי די מוצא מהתקן הן ככל לא נמצא שם רק כתוב והשתכח באמתא בביתא די כפרוי מדינתא מנהל הדא. וכן כתוב במוח דברותה. כי בהשגחת די נשאר במקום ההוא מנהל הדא שהיה ענין ספר זכרון דברים שנמצא כתוב בה חברי מורש אלו. והיו שקראו סגן נאום קנסין הנני י' טעמלא מוצא סך הכתובים אילו הרוש שיביאו קנסין דיל קינסין הנעתקן שם זכרון דברים מקוצר והוא שהיתה באמתא בביתא די כפרוי ובה

① ור' נחמיה אמר אחשוורוש שבטל מלאכת בית המקדש הוא אחשוורוש שגזר עליו שיבנה. וכי הוא גזר והלא פורש גזר, אלא פתיב (עורא ו) בשנת חדא לכורש מלכא. באותה שעה נכנסו כל סנקליתין שלו אצלו, אמרו לו אביך גזר עליו שלא יבנה, ואת גזר עליו שיבנה, וכי יש מלך מבטל גזרות מלך. אמר להם הביאו לי קינסין הנעתקין, מיד הביאו לו, הדא הוא דכתיב (יש ב) והשתכח באמתא בביתא.

מלך מלך

כי אנו אורינו - רבא טו
מכילתא - נהג מורש סנקליתין ור' נחמיה

הוא דכתיב והשתכח באמתא כו' ר"ל שהיה לו לומר והשתכחו. כי והשתכח מושג ממויל שבקשו דבר אחר ומצאו את זה שלא כיונו אליו. כי באמת בקשו את קנסין הנעתקן של רעת ישראל והיונו קנסין של איתחששתא שהיה כתוב בה כען שימו טעם לבטל וכו'. אלא כיון שהוכרחו להביא כל הקנסין הנעתקין ממילא מצאו גם קנסין מורש שכתוב בה בשנת הדא לכורש מלכא וגו'. ומה שאמר המדרש מה כתיב ביה קאי אלעיל מיד הביאו ליה. מה כתוב ביה כד" מה כתוב ביה בלשון גזרת אביו. רק שפסקו באמצע וביאו רא"י ע"י מלשון הכתוב והשתכח.

מלך מלך

③ שלמי העובדי כוכבים "עולות" איבעית אימא קרא ואיבעית אימא סברא איבעית אימא סברא עובד כוכבים ל' לבו לשמים ואיבעית אימא קרא "אשר יקריבו לה" לעולה כלומר דמקריב עולה ליהוי

④ ד. בנין שבנה שלמה כבר מפורש במלכים, וכן בנין העתיד להבנות, אע"פ שהוא כתוב ביחזקאל, אינו מפורש ומבואר, ואנשו בית שנו כשבנו בימי עזרא, בנוהו כבנין שלמה ומעין דברים המפורשים ביחזקאל.

מלך מלך

שלמי סוכדי כוכבים - עובד כוכבים מדר לכתוב שלמי עולות קן וכן נלחן וכו' דמתקן ליל: לבו לשמים. מונחו סוף סוף קינסין כלל לכתוב ולא סילט: כל דמקריב עול ליה. סוף דין עולות סוף לאלה וכל דין שלמים:

מלך מלך

⑤ וקאמר רב שמואל בר אינאי: מאי דכתיב "וארצה בו ואקבד" נקרינו "ואקבדה" מאי שנא דמחוסר ה"א? אלו חמשה דברים שהיו בין מקדש ראשון למקדש שני, ואלו הן: ארון וכפורת וכרובים, אש, ושכינה, ורוח הקודש, ואורים ותמים.

הנוכת המשכן	הנוכת מקדש שלמה	הנוכת הבית השני
המקירות במזרח ויקרא פרק ט' במדבר פרק ז'	מלכים א' פרק ח' דברי הימים ב' פרקים ה' ו' ז'	עורא ז' טו"ח
24 66 90	66 66 132	3
שיאי של המאורע	"והאש ירדה מן השמים."	---
השראת השכינה	"וכבוד ה' מלא את המשכן"	---
ספר הקרבנות שהוכרבו בשבעת ימי המלואים: פר ושני אילים x 7 ימים = 21 וביום השמיני: בקר וצאן 7	22,000 בקר + 120,000 צאן	100 פרים 200 אילים 400 כבשים 12 שעירי עזים
סך הכול 28 קרבנות	142,000 קרבנות	712 קרבנות

מלך מלך

(ד). באו לשער היוצא מעזרת נשים לחול, וקלוליו של אבן היו קבועין בכיתל מעלו של עזרת נשי' וכסוייהן של אבן נראין לחול ובתוכן אפר מכל פרה ופרה שהיו שורפין, שנאמר והיתה לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא. (ה). מכה את הזכר נרתע לאחריו ואפר נשלק, נוטל ומקדש ומזה שמשפך.

מעשים אלו עשו כשעלו מן הגולה דברי ר' יהודה רבי שמעון אומר אפרן ירדה מהן לבבל ועלה אמרו לו והלא נטמא בארץ העמים, אמר להם לא גזרו טומאה בארץ העמים אלא לאחר שעלו מן הגולה. (ו). רבי ישמעאל אומר הור' בן פאבו אחת בטבול יום ואחת במעריבי שמש, זו שנעשה בטבול יום היום היו דנין עמו על זה, אמר ל'